

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVID KI GAZDAKÖR ES A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábon hetente egyszeri hirdetésnél 18 fl., többszöri hirdetésnél 14 fl. — Hivatalos hirdetéseknek minden szó 4 fl. — Géllyegdíj 60 fl. Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 kor.
Negyed évre	2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felelős szerkesztő:
ÉLES KÁROLY.
A kiadók nevében:
Lukonich Gábor dr.
Bárdi György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kértünk.
Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdá jába küldendők.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

Füzik Gyula főszolgabíró jubileuma.

Mélyen tisztelt és szeretett főszolgabíránk,

A sümegei járás közönsége szívének benső és őszinte sugallatát követve, a legnagyobb örömmel és lelkesedéssel eltelve üdvözli szeretett főszolgabíróját közigazgatási szolgálatának 25-ik évfordulóját alkalmával.

Mindnyájan igen jól tudjuk, hogy a közszolgálat mily fárasztó és mily terhes, utain több a tövis, mint a virág, több a borus, mint a derült nap, de az erre hivatott mégis szívesen teljesíti nehéz munkáját, mert lelkesíti, hevíti, sarkalja az a tudat, hogy ezzel a közügynek tesz szolgálatot.

Azért e járás közönsége boldognak érzi magát és örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy szeretve tisztelt főszolgabírójára iránt érzett szeretetének, tiszteletének és hálájának ragaszkodást adjon s hogy benne oly férfit üdvözölhet, aki nehéz köteleivel járó hivatásának fenkölt szelleme, tiszta jelleme s szilárd tetterejéhez képest mindenkor hiven és becsületesen megfelelt, kinek minden érzése, minden gondolata az volt, hogy szép hivatását betöltse, kinek a becsületesség, igazságosság, lelkiismeretesség, emberbaráti szeretet, járásához való igaz, benső ragaszkodás s ennek boldogítása volt fő vágya, célja és törekvése.

Kedves főszolgabíránk, negyedszázados működésed ünneplése alkalmával, járásunk iránt mindenkor tanusított bölcs vezetésed, fáradhatatlan igazságos ügybizgalmad, emberbaráti szereteted s nemes szívednek reánk pazarolt kíméseiért fogadd e járás közönségétől a hála, köszönet és az elismerés virágából font koszorút, mellyel szívesen övezzük homlokodat, mert megérdemled; fogadd e szerény, de hervadhatlan virágokat tőlünk, miután mást nem adhatunk és légy meggyőződve, hogy ezen érzelmek tiszták, miként a kristály, mert szívünk s lelkünk mélyéből fakadnak s irántad való őszinte szeretetünk, igaz tiszteletünk s meleg ragaszkodásunk nem is szűnik meg soha.

Az Isten áldása legyen rajtad és családon, élj sokáig boldogan és megelégedetten, járásunknak pedig légy még igen hosszú ideig bölcs vezetője, szerető atyja s hűséges gondozója.

Isten áldjon meg.

Az ünnepély.

Nem kezdhettük volna méltóbb sorokkal a Füzik Gyulának, járásunk érdemes főszolgabírójának 25 éves működésére rendezett ünnepély leírását, mint a fentiekkel. Az emlék-albumból átvett e gyönyörű sorok hűséges tolmácsai főszolgabíránk érdemeinek és hí-tükre a közönség érzelmeinek, tiszteletének, ragaszkodásának és szeretetének, amikhez a szív mélyéből csatlakozik a Sümege és Vidéke is.

A fentti emléksorokban kifejtett érzelmek impozánsan nyilatkoztak meg a március 17-én lefolyt, lélekemelő szép ünnepen. Ez ünnep nem csupán a jubiláló főszolgabírónak szóló lelkes, tüntető óváció, hanem Sümege városának, a járásnak és Zalavármegyének ünnepe is volt.

A házakon nemzeti színű zászlók lobogtak, mintegy jelentve, hogy a 25 éves pályának küzdelme és munkássága első sorban a közügyeknek szentelt működéséé vala.

Maga az ünnepély a sümegei Kaszinó nagytermében folyt le.

A terem erre az alkalomra ünnepi díszítéssel. A falakat a vármegye színeiből összeállított lepel vonta be, amelybe ugyancsak a kéksárga lobogók és vármegyei címerek öntöttek élénk változatosságot.

Az ünnepség napján, reggel 10 órakor rendkívül nagy számban jelent meg az ünnepelő közönség. A keszthelyi szolgabírószágot Takách Imre főszolgabíró, a tapolcait Sávary Jenő szolgabíró, a novait Malatinszky Lajos főszolgabíró képviselték. (A többiek távirat útján csatlakoztak az ünnepléshez).

Az ünnepelő sorában képviselve volt Sümege és a járás minden rendű és rangú közönsége, a papság, a járásbíró, a tanárok és tanítók, a kereskedői, az iparos és földmives osztály stb., míg a sümegei szolgabíró és a jegyzői kar teljes számban jelentek meg. Az első sorokat előkelő, fényes hölgyközönség foglalta el.

Tíz óra után egy-egy küldöttség ment Jankovich László gróf dr. főispánért, aki Németh János plébánosnál szállott meg és Füzik Gyula főszolgabíróról.

Előbb a főispán, majd az ünnepelt érkezett meg s a közönség élénk éljenzése közben vonultak be a terembe.

Ekkor föllépett Szücs Zsigmond s a járás közönsége nevében a következő szép beszédet intézte a jubilánshoz:

*Méltóságos főispán ur,
Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim,*

Összejöttünk ma itt, hogy járásunk közigazgatási fejének, Füzik Gyula főszolgabíró urnak, tisztelt barátunknak 25 éves jubileumát megünnepeljük; összejöttünk, hogy kifejezést adjunk iránta mindig érzett tiszteletünknek, bizalmunknak s ragaszkodásunknak; összejöttünk, hogy kifejezzük köszönetünket, hálánkat azon mindenkor igazságos, tapintatos vezetésért, mellyel kitünt ő mindig, mióta vármegyénk közbizalma őt erre a diszes főszolgabírói állásra megválasztotta.

Engedd meg tehát, tisztelt barátom, hogy én, mint járásod egyik szerény lakosa, egész járásod minden egyes lakója nevében üdvözölhessek ma, ezen a fontos napon, melyen betöltötted 25-ik évét annak, hogy szeretett vármegyénk — e szűkebb hazánk — szolgálatában állsz.

Nagy idő az ember életében 25 év, de még nagyobb a közzolgálat terén eltöltött 25 év, s te büszkén tekinthetsz vissza ezen elmúlt hosszú időre, s bátran elmondhatod, hogy megállottad azon helyet, melyre a vármegye közönségének bizalma állított, megállottad mint egész ember. Tudjuk nagyon jól, hogy a közzolgálati pálya nehéz pálya s hogy sokszor nehezebb meg a kívánt babért s te választottad volna más pályát is, de téged, mint ezen vármegye, mint ezen járás szülöttét, szíved csak ide vonzott s ifju korodban tollat ragadtál, hogy szép tehetségedet az igazságszolgáltatás terén érvényesítsd, s így légy munkás, hasznos fia hazádnak, vármegyédnek, járásodnak, szülőföldednek.

Nem akarok azonban hosszadalmas lenni érdemeid felsorolásában s csak arra kérek, fogadd ezen csekély emléket tőlünk, járásod közönségétől, mint irántad érzett szeretetünk, bizalmunk, köszönetünk s hálánk jelét s kérek, ne nézd ezen emléket a pénz értékét, hanem tekintsd azt úgy, mint szívünk mélyéből fakadó szeretetünk nyilvánulását. Amidőn tehát ezen emléket a járás közönsége nevében átadom, kérek, fogadd azt tőlünk szívesen s tarts meg bennünket továbbra is szeretettedben, jóindulatodban. — Végül arra kérem a Mindenhátót, hogy mához 25 év múlva ismét összejöhessünk itt valamennyien a te 50 éves jubileumodra, s engedje az Ég, hogy tőged drága magyar hazánk, szeretett vármegyénk s járásunk felvirágozására, kedves családod örömére még igen sokáig éltesse.

E szavakat hosszú, szívből fakadó lelkes éljenzés követte. Amint az éljenzés végre lecsillapodott, Füzik Gyula lelke mélyéig megindulva, reszkető hangon, szemében könnyekkel a következő szavakkal köszönte meg a közönség feledhetetlen óvációját:

*Méltóságos főispán ur,
Mélyen tisztelt közönség,*

Csekélységem részére rendezett ezen fényes ünnepély, mondhatom, szívem mélyéig annyira meghatótt, miszerint alig hiszem azt, hogy hálámat, köszönetemet, szóval szívem érzelmeit képes legyek úgy előadni, mint óhajtanám, tehát előre is kegyes elnézésüket kérem.

Először is hálás köszönetet mondok tek. Szücs Zsigmond ur kedves barátomnak, azon sok jó kívánatért, melyekkel most elhangzott szép beszédjében csekélységemet elhalmozni szíves volt.

Most pedig, midőn a nekem átnyújtott diszes emlék-tárgyat hálás köszönettel átvesszem, ünnepélyesen megígérem, hogy azt mint ereklyét fogom élttem végső percéig megőrizni s azután gyermekeimmel megőriztetni. Egyuttal szent kötelességemnek tartom, hálás köszönetet nyilvánítani mindazoknak, kik ezen szép ünnepély rendezésénél közreműködtek. Hálás köszönetet mondok méltóságos főispán urnak, hogy az önzetlen baráti szeretetből részemre rendezett ünnepély fényét becses megjelenésével emelni kegyes volt, — de fogadják hálás köszönetemet mindazok, kik ezen ünnepélyen megjelenni szívesek voltak.

*Méltóságos főispán ur,
Mélyen tisztelt ünnepelő közönség*

Március hó 1-én mult 25 éve, hogy a közigazgatási pályára léptem s 3 évig Szent-Gróton, 22 éve pedig Sümege szolgálatom hűséggel szeretett vármegyémét. — Mint 25 éves ifju, tele szép reményekkel és tervekkel léptem a közigazgatási pályára, mely iránt ifju koromtól fogva előszeretettel viseltettem, s ifju hévvel azt hittem, hogy minden embert megtudok javítani, s mások jogainak tiszteletben tartására tanítani, de csakhamar be kellett látnom, hogy erre én gyenge vagyok, — tehát egyébként iparkodtam szolgálatomat járásom javára érvényesíteni, — s ha ez nem sikerült úgy, amint óhajtottam volna, annak nem az én mulasztásom és erélytelenségem volt az oka, hanem a körülmények, — mert az egész világ előtt nyíltan elmerem mondani, hogy magánügyeim soha sem okoztak annyi aggodalmat és álmatlan éjszakát, mint a közügyek.

A basáskodás nem természetem, s ha némelyekkel szemben a törvény megtorló intézkedéseit kellett alkalmaznom, soha sem a boszu, hanem a javítani akaró apa szelleme

működött bennem. — Soha sem képzeltem és tartottam magamat végrehajtó hatalomnak, hanem a járás aggódó apjának, ki retteg azon, hogy gyermekei a törvényekkel összeütközésbe jönnék, s hogy azok tűzvész, vagy egyéb elemi csapások folytán károsodnak.

De hiszen tisztelt ünneplő közönség, nem is lehet azon csodálkozni, ha életem ezen járással összeforr, ha én járásom jó és balsorsában osztozom: hiszen ezen járás szülőtte vagyok, ezen járásban töltöttem gyermek éveim és életem legnagyobb részét. A járás lakóinak nagy részét ismerem, mely körülmény hivatalos működésemet is megkönnyebbitette s ha ennek dacára nem tudtam feladatokat úgy megoldani, mint szerettem volna ennek oka ismét csak a körülmények voltak. Különben annak elbírálását, hogy hivatalos kötelességemnek miként feleltem meg, a felsőbb hatóságra és a nagy közönségre bízom.

Azt azonban meg kell jegyezmem, hogy az esetben, ha ezen fényes ünnepély 25 éves szolgálatom elismerésül rendeztetett, a dicsőséget nem vindikálhatom egyedül magamnak, hanem azt örömmel megosztom tisztviselő társammal és a jegyzői karral, kik engem terhes feladatom teljesítésében oly odaadólag támogattak, miért is fogadják hálás köszönetemet és elismerésemet.

Végül midőn ezen alkalommal ünnepelesen megígérem, hogy addig, míg a jó Isten egészségben megtart s míg szeretett vármegyém bizalmából ezen állásban megmaradhatok, jövőben is összes tehetségemet járásom javára fogom felhasználni és beszédemet azon hő kívánsággal fejezem be, hogy éljen a haza, éljen a legalkotmányosabb magyar király! Éljen Zalavármegye közönsége!

A közönség osztatlan figyelemmel hallgatta e beszédet s utána újra megújult élénk zajos tüntetése a szíveknek az ünneplő főszolgabíró iránt.

Most *Jankovich László* gróf dr., Zalavármegye főispánja keresetlen szavakkal, de szíve mélyéből fakadó szép beszédben szólalt föl. Üdvözölve az ünneplő közönséget, kijelenti, hogy amint értesült róla, hogy ezt a szép ünnepet rendezik, azonnal minden gondolkodás nélkül elhatározta, hogy ezen, mint Zalavármegyének ez idő szerint kormányzója, főispánja, szíve teljes örömeivel vesz részt, mert nem mulaszthatta el, hogy megjelenjen ott, ahol egyik *tisztársának* megtiszteltetéséről van szó. Ő az ünneplőnek érdemeit nem tárgyalja, nem taglalja, mert hiszen azért jött össze az ünneplő közönség, hogy erről medításon, hanem szívének, lelkének melege hozta ide, hogy kifejezze őszinte tiszteletét. Ő is azért jött, hogy az egész vármegye nevében tanubizonyságot tegyen, hogy a lefolyt hosszú idő alatt a járás főbírája a közügyek előbbrevitelébe üdvös munkásságot fejtett ki. Ezután kijelentette, hogy bár hivatalos megbízása nincs, de a közönség tudomására hozza, hogy a folyó hó 13-án tartott rendkívüli megyegyűlésen Skublics Jenő, a törvényhatósági bizottság tagja indítványozta, hogy az ünneplőt 25 éves szolgálatának betöltése alkalmából a vármegye közönsége is üdvözölje s ez indítványt a közgyűlés elfogadta és határozattá emelte. Beszéde folyamán a főispán egészséget, megelégedést kért a jubiláit további életére, s ha további működésének nehézségei, küzdelmei között türelme netán fogytán volna, merítsen erőt, kitartást a mai napon megnyilatkozott őszinte tiszteletből és szeretetből, úgy további életpályáján is megnyeri azt a bizalmat, amelyet eddigi működésével magának kivívott. Végül Istennek áldását kérte az ünneplőre és kedves családjára.

E meleg szívből áradt, a közvetlenség erejével ható beszédnek minden egyes szava megtalálta az ünneplő közönség szívébe az utat s ott élénk visszhangot verve, lelkesült éljenzésben nyilatkozott meg.

Az ünnepély után a jelen voltak egymásután személyesen is kifejezték jó kívánságaikat a jubilánsnak, aki alig győzte fogadni a gratulációkat.

Az album.

A járás közönsége a szép nap emlékére gyönyörű albumot adott át jubiláns főbíráknak. A finom bőrből kötött album tábláját sötét bordó alapon aranyos domborművű díszítések futják körül. A keret közepén a Füzik-család igen szép kivitelű cimere ékeskedik. A cimere alsó része pajzs, aranyoroszlánnal, mely egyik lábával feje fölét tartott kivont kardot emel. Piros nyelvét kiölti. E pajzsra egy sisak van alkalmazva, rajta koronával. E koronán az előbbi oroszlánhoz hasonló kisebb oroszlán áll. A cimere levéldíszítések ölelik kétfelől. Az album levelét piros selyemből fogadja magába.

Az első levélen e fölírat van:

Emlék-album

Tekintetes nemes és pusztai-ócsai és cifferi

Füzik Gyula urnak,

a sümegi járás főszolgabírójának

25 éves közigazgatási szolgálata emlékére, mely tisztelete és szeretete jeléül a sümegi járás közönsége.

1875—1900.

A második és harmadik lapon a lapunk élén közölt ajánlót találjuk. A többi lapokat a tisztelőknek névaláírása tölti be. Ez aláírásokat vármegyénk főispánja, *Jankovich László* gróf dr. neve nyitja meg.

A társas ebéd.

Az ünnepélyt a Kaszinó nagytermében délután 2 órakor mintegy száz terítékű fényes bankett követte. Ritkán folyt le városunkban oly emelkedett hangulatban társas ebéd, mint aminő ez volt.

Az élénk hangulatot még emelték a szebbnél-szebb felköszöntők. Ezek sorát *Jankovich László* gr. dr. főispán nyitotta meg, aki szép beszéde kapcsán Isten áldását kérte ő felségére. A közönség fölállva hallgatta a szívből fakadó szavakat s hosszan, lelkesen éljenzte a királyt.

Németh János gyönyörű beszédében a tisztelet és szeretet érzelmeit fejegette s poharát a főispánra emelve, éltette a grófot, mint jó polgárt, a főispánt, mint jó hazafit, a munkást, mint jó és szorgalmas embert. Majd járásunkat meleg szeretetbe ajánlva, éltette a vármegye főispánját.

Erre a főispán válaszul, szintén a tisztelet és szeretetről szólott s a jubiláns édes atyjára emelte poharát.

Banfi Alajos a vendégekre, *Füzik Gyula* a közönségre, az ünnepség rendezőségére, különösen *Lukovich Gábor* dr. és *Mayer István* tb. főszolgabíróra, *Lukovich dr.*, *Paly János* Füzik Gyulára, *Barkóczy Károly* a Füzik-családra mondtak hatásos tiszteletet. Ezekon kívül még számtalan felköszöntő volt. A banketten a résztvevők késő estig együtt voltak s a kitűnő jókedvben. Élénk társalgásban csakugy röptél az idő.

A társas ebéd folyamán egyre-másra érkeztek az üdvözölő táviratok és levelek. Ezekből közöljük a következőket:

Levelek, táviratok.

6824

ni. 1900.

Tekintetes főszolgabíró ur,

Zalavármegye törvényhatósági bizottságának folyó évi március hó 13-ikán tartott rendkívüli közgyűlése 6818 számú határozatával azon

megbízást nyertem, hogy főszolgabíró urat közsolgálatának 25 éves jubileuma alkalmával a vármegye közönsége nevében üdvözöljem.

A vármegye közönségének rendeletét annál szívesebben és kedvesebben teljesítem, mert a vármegyei közsolgálat nehéz feladatának teljesítésében fokról-fokra emelkedése mellett 25 évet becsülettel eltöltött teljes mérvű elismerésre érdemes.

Nemcsak tekintetes főszolgabíró urnak, de az összes vármegyei tisztikarnak jól esik, ha a közönség az állás fontosságát, a küzdelem nehézségét átérve, hozzájárulásával a tisztelők által rendezendő ünnepélynek részese lesz.

A vármegye közönsége jegyzőkönyvileg vette tudomásul, hogy holnap 25 évi közsolgálatának évfordulóját ünneplik

Midőn a fenti határozat kifolyásából a vármegye nevében tekintetes főszolgabíró urat üdvözölöm, adja az ég Ura, hogy megrongált egészsége helyreállta tartós és maradandó legyen, hogy így, mint a közigazgatás bajnoka, kitartó, lankadatlan munkássággal, eddig sajátjaként tündöklő kötelesség érzetét, az ugysis megtámasztott és mindenki által becsmértelt vármegye tekintélyének emelésére hosszan és biztosan érvényesíthesse. Zala-Eggerszeg, 1900. március hó 16-ikán.

(P. H.)

Csertán Károly s. k.
Zalavármegye alispánja.

Huszonöt évi közsolgálatának évfordulóját tisztelői ünneppé tették, fogadja tiszteletünk zálogául üdvözlőnként.

Csertán, Cukeller.

Önfeláldozó szolgálatodnak negyedszázados évfordulóján fogadd azoknak jó kívánatait és őszinte nagyrabecsülését, akik munkásságodat és érdemeidet mindenkor becsülték és méltányolták.

Zalavármegye árvasszéke.

Fogadd igaz szívből eredő szerencse kívánatainkat.

Ódor, Arvay.

Huszonöt éves közsolgálatod ünnepén őszinte örömmel és tisztelettel üdvözöl szerető barátod
Thassy Lajos.

Negyedszázados közsolgálatának ünnepén szívből csatlakozom üdvözölőhöz, Isten éltesse boldogan sokáig.
Barcza László.

Negyedszázados jubileumodkor szívből üdvözöl őszinte híved
Bogyai György.

Szívből üdvözöl
Vizy Géza.

Az emlékeztető nap negyedszázados ünnepén szívből üdvözöl
Pálffy László.

Hivatali működésének 25 éves évfordulója alkalmával fogadja legjobb kívánataimat és szívélyes üdvözlőmet.
Soós Pongrác.

Betegség által visszatartva, fogadd ez uton jubileumod alkalmával legőszintébb szerencse-kívánataim kifejezését.
Szmodis.

Őszinte szívből gratulálok, jövőre kitartást és erőt kívánok
Botka.

Jubileumodra fogadd őszinte jó kívánataimat, multad legyen biztatód jövődre.
Thassy Kristóf.

Családi okok miatt nem mehetek, fogadd legőszintébb üdvözlőnként.
Csák Károly dr.

Közsolgálatod 25-ik évfordulója alkalmával rendezett ünnepélyen nem jelenhetvén meg, fogadd szívélyes üdvözlőnként és legjobb kívánatainkat.
Jakab Bódog.

Szerencsét kívánok a jubiláns főszolgabírórnak, boldogságot a jó családapának, hosszú életet a jó barátoknak.
Szekely Albert dr.

Ezenkívül levélben gratuláltak: *Csertán Károly* alispán, *Ruzsicska Kálmán* dr., *Tarányi Ferenc*, *Kolbenschlag Béla* csáktornyai, *Viasz Ferenc* nagykanizsai főszolgabírók, *Tomka Kálmán* zalazántói főerdész, *Szekely Emil* és *Szalmai József* szolgabírók, *Gyömörey Gáspár*, *Hejtyey Endre*, *Záborszky József* és *Lengyel Ármin* dr.

Ime, ez volt lefolyása a feledhetetlen szép ünnepnek. Jubiláló főszolgabírónk bizonyára élete fogytáig megőrzi e napnak édes emlékeit. Legyen e nap életének drága talizmánya s abból a spontán megnyilatkozó érzelmekből, melyekkel a vármegye közönsége, tisztviselő társai s járásunk minden rendű és rangú polgársága körülvette, merítsen erős buzgalmat, kitartást és munkakedvet szép pályájának további éveire is.

Az érzelmeknek abba a diszes bokrétafájába, amelyet a közönség e napon az ő tiszteletére kötött, beletűzünk mi is egy-egy illatos virágot, zöldelő levelet s őszintén kívánjuk, őrizze meg e bokréta évek hosszú során át hervadhatatlan üdőségben. Tartsa meg az Isten testi és lelki épségben és erőben, hogy teljesíthesse állásának nehéz, de magaslatos kötelességeit Süme városának és a járás közönségének üdvére és boldogságára. Isten éltesse!

Lapunk érdekében.

Lapunk a VIII. évfolyamában van. Tisztes mult vidéki lap életében, kétszeresen tisztes pedig a mi viszonyaink között, midőn oly kicsiny közönségre kell támaszkodni, mint amekkora lapunkhoz közvetlenül tartozik. Mi ez idő alatt nem igen foglalkoztunk saját magunkkal. Leszámitva az évnegyedenként közölt fizetésre figyelmeztető négy-öt sort, nem fárasztottuk a közönséget azzal, hogy néki saját magunkról tartunk prédikációkat. Bocsánat, most azonban eltérünk szokásunktól s a közönség szíves engedelmével pár sort szentelünk lapunk ügyének is.

Programmunk, hogy minden személyes és klikk érdek mellőzésével, a személyeskedés teljes kizárásával, egyedül és pusztán a közügyeket szolgáljuk. Főtörökvésünk mindenkor az volt, hogy városunknak és vidékének érdekeit minden téren szolgáljuk.

Mi ennek a programmnak becsületesen, önzetlen lélekkel, kitartó buzgalommal iparkodtunk erőnkhez képest megfelelni. Merenyire sikerült ez, annak megítélésére a nagy közönség hivatott. Mi nyugodtan bizzuk ügyünket a közönség ítéletére, mert tiszta öntudatunk azt súgja, hogy kötelességünket tőlünk telhetőleg megtenni iparkodtunk.

Ez a tiszta öntudat abból az erkölcsi

támogatásból fakad, amelyben a lefolyt idő alatt a közönség bennünket részesített. Lapunk mellé igen szép számmal sorakozott. Talán még sokkal többen vannak azok, akik a kézről-kézre járt példányokból olvasgatják el: mit ír a Sümege és Vidéke.

Hát kérjük szeretettel ebből az erkölcsi támogatásból meg nem él a lap. Irva vagyon: nem csak igével él az ember. Ez az ige jól eshetik a léleknek, de elsorvad a test. A közönség bizonyára jól tudja ezt az igazságot, de az azután észébe sem jut, hogy kövesse is. Mondjuk, nagyon szépen fölkarolták lapunk ügyét. Járatták igen sokan, elolvasták hétről-hétre, de nem fizettek évről-évre. Elegen vannak, akik három éven át nem fizettek egy fillért sem. Teljesen elfeledkeztek arról, hogy nem elég a lapot elfogadni, elolvasni, talán három-négy szomszédnak oda is kölcsönözni, hanem a lap megrendelésével és elfogadásával az a kötelesség is jár, hogy negyedévenként lerójjuk azt a csekély pénzbeli — mondjuk hát — áldozatot, ami a lapnak jár.

A közönségnek — tisztelet a kivételeknek — közönye, feledékenysége, mulasztása, amit e téren tanusít, páratlan. Ez az oka annak, hogy új évkor a hatszáz koronát meghaladta a künn lévő hátralék. Így lapot fenntartani lehetetlen, mert a lap előteremtése tetemes költséggel jár, amelynek fedezését csakis a közönségtől várjuk. A lap nem nyereségre alapított vállalat, de azt joggal elvárhatja, hogy a közönség az ő lapjának — mert első sorban az övé — legalább előállítási költségeinek jórésztét fődözzé.

Bocsánat, hogy most, évek múltán, e dolgokat elmondottuk. De el kellett mondanunk, mert kötelességünk volt. Elmondottuk abban a reményben, hogy a közönség megisziveli e sorokat és azok, akik a lap árával hátralékban vannak, végre is lelkiismeretbeli dolognak tartják, hogy ebbeli kötelességöknek megfeleljenek.

Ebben bizva lépünk az új évnegyedbe, tisztelettel kérve a lejárt előfizetések megújítását is, mely célra lapunk mai számához postautalványt mellékelünk.

H I R E K.

— **Március 15.** A sümegei katolikus legényegyesület folyó hó 18-án, vasárnap délután ünnepelte meg 1848. március 15-nek évfordulóját. A lelkesült hangulatban lefolyt ünnepet a *Szózat* nyitotta meg. Utána *Vida* János üdvözölte az ünneplő közönséget és magasztos szavakkal festette a szabadság, egyenlőség és testvériség nagy eszményeit, mint a márciusi napok nagy vívmányait. Az élénk éljenzéssel fogadott beszéd után Garay Ferenc Soós Lajosnak *Március idusa*, Csepregi Sándor Petőfinék *A hazáról* című költeményét adták elő, nagy tetszést keltve. Majd *Éles* Károly, lapunk szerkesztője tartott fölolvastást, amelynek keretében a haza és szabadság szeretetére buzdította a közönséget. *Bodis* Ignác Tóth Kálmánnak *Előre* című költeményével nagy hatást keltett. Hasonlóképpen tetszéssel fogadta a közönség Molnár Lászlónak szavát, aki Petroszényi Jenőnek *Március 15.* és Németh Lászlóét ki Petőfi *Honfidalma* adta elő. A program utolsó pontjával Horvát Lajos Pintér Györgynek *Honfiak imája* költeményét adta elő igen sikerrel. Erre *Vida* János alelnök megköszönte a közönség megjelenését és az előadók szíves közreműködését, lelkes szavakkal intette a közönséget az összetartásra és községi szeretetre s az ünnepet bezárta. A közönség, melyet a szépen sikerült ünnep egészen fölvilványozott, felállt s a *Kossuth-nótát* és a *Himnusz* énekelte el, Isten áldását kérve a magyarra.

— **Kinevezés.** A király *Bényei* Károly dr. sümegei járásbírói aljegyzőt a gyertyószentmiklósi járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

— **Áthelyezés.** *Plachner* László szegvári és *Kreuzer* Dezső csatári káplánokat kölcsönösen áthelyezte a megyés püspök.

— **Doktorrá avatás.** Ifjabb *Ereki* Istvánt, *Ereki* István sümegei városi pénztáfosnak kitűnő képzettségű fiát március 17-én, Budapesten a jogtudományokból doktorrá avatták.

— **Viharágyu.** Említettük lapunkban, hogy *Szűcs* Zsigmond sümegei szőlőbirtokos a szegedi orsz. mezőgazdasági kiállításon egy viharágyut rendelt, hogy ezt gyakorlatban bemutattva a sümegei gazdáknak, kedvet és buzgalmat öntsön

ezekbe, hogy a viharágyu-telepeket Sümegeen is létesítsék. Ez ágyut, mint hozzáink intézett sorában írja, április 1-én délután 3 órakor fogja a tulajdonos bemutatni. Az érdekes kísérletet a közönségnek, különösen a szőlőbirtokosoknak figyelmébe ajánljuk. A kísérleten mindenkit szívesen lát az ágyu tulajdonosa.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazoknak, akik 25 éves közigazgatási szolgálatom évfordulója alkalmával részemre rendezett ünnepélyen és társas ebéden megjelenni szívesek voltak, ez uton is hálás köszönetet mondok. Sümegeen, 1900. március 21-én.

Fűzik Gyula,

járás főszolgabíró.

— **Csányi László szobra.** A *Magyarország* írja: *Csányi* Lászlónak, az 1848/49-iki miniszternek és Erdély teljhatalmu orsz. kormánybiztosának szobra már teljesen elkészült Jablonszky műtermében. A szobor a vértanu miniszternek Zalamegye székházában elhelyezett képe után készült nagyon szép kivitelben. A szobor talapzatán Szemere Bertalannak a vértanu halála alkalmából írt következő verse olvasható:

„Lángkeblű hazafink, díszes ékessége Zalanak,
Vágyad örök, kinek a szép haza üdve vala:
Aggott, vén karod a sok munka alatt ifju lón,
Vészben erőd kélt, mint két föl a pálmalevél;
Éltél a honnak s érte halál, a szabadság
Szelleme volt az, ami néked is éltet adott,
Nem haltál te bitón, te előbb haltál, mikor a hon
Végst s óhajtott, élted el akkor aludt.
Sokban, igen sokban birtásas büszke szemével
S ált' még sem láttad Görgey lelkületét,
Bízta benne, mint a hon bizott s lón szülegyilkos,
Tégedet atyjának hitt, a hon anyja vala.

Összesen 16 szobor készül s ezekből egy egy példány az orsz. történelmi ereklye-múzeum kolozsvári és budapesti gyűjteménye, Zalamegye, Vasmegeye, Pozsony megye, Bihar- és Arad megyének részére jut. A többi az örökösöké lesz. Itt jegyezzük meg azt is, hogy az orsz. történelmi ereklye-múzeum azt is tervbe vette, hogy *Csányi* László egykori kolozsvári lakását emléktáblával jelölje meg.

— **Szeretet.** A kit a nép megszeret, meg van az szeretve. A népek ezzel az erős, nagy szeretetével dicsekszik *Glázer* Sándor, Tapolca városának érdemes birája. Szinte páratlanul álló módon nyilatkozott meg ez a szeretet március 21-én, midőn a tapolcaiaknak *Glázer* lemondása miatt városbírói kellett volna választaniok. A dolog története következő. Mányoki Gyula dr. ügyvéd a március 15-ének emlékünnepe kárhoztatólag nyilatkozott *Glázer* Sándor városbíró-ról, mivel ez az ünnepen nem volt ott. Ez *Glázer*nek fülébe jutván; a városbírói tisztről lemondott. A tapolcai szolgabíró március 21-re tüzte ki a bíróválasztást. E napon azután összehívult Tapolcának egész közönsége s *Szekély* Emil szolgabíró megvette a hármas kandidációt. És most következett az a ritka, páratlan jelenet, szívet megindító, lelket megrázkéltető jelenet. A nagy közönségben nem akadt egyetlen egy szál ember, aki a jelöltek valamelyikére leszávozott volna. Óráhosszat mindenki csak *Glázer* Sándort éltette, akit sirva, könnyöröggel fogtak körül s kérve-kértek a bírói tiszttel elfogadására. *Glázer* végre is meghajolt a közönségnek e szóval ki nem fejezhető nagy szeretete és törhetetlen ragaszkodása előtt s a bírói tiszttel elfogadta. *Szekély* Emil szolgabíró igen szép, hatásos beszédben dicserde meg a közönségnek ezt az osztatlan s ritkaságszámba menő állásfoglalását szeretettel bírálja iránt. *Glázer* hosszas bírói működése alatt pártatlan szigorú igazságosságával s mindenki szemben egyformán tanusított humanus, barátságos és nyájas modorával s tisztjének lelkiismeretével, buzgó és önfeláldozó betöltésével vette bele magát a tapolcai közönség szívébe erősen, mélyen, felkezet, osztálykülönbség nélkül, osztatlanul.

— **Meghívó.** A sümegei Baglyashegy-község közgyűlését f. évi április 1-én vasárnap d. u. 2 órakor a városházán tartja. melyre a szőlőbirtokosokat tisztelettel meghívjuk. Tárnyak: 1. A számvizsgálók jelentése. 2. Elnök előterjesztése. 3. A viharágyuk felállításáról. 4. Gyűlés után a *Szűcs* Zsigmond szőlőjében felállított viharágyu megnézése. Sümegeen, 1900. március hó 24-én. *Bánfi* Alajos elnök, *Malomszky* János jegyző.

— **Az Országos Eötvös Bizottság** köztesduda szerint e tavasszal közrebecsátja Eötvös más szerint e tavasszal közrebecsátja Eötvös József br. összes munkáinak végleges teljes kiadását. Mint általánosau tudva van a nagybecsű kiadás (20 kötet; 400 iv; 40 frt) tiszta jövődelmét Eötvös Loránd br. ajándékából a *Janitók Házának* fenntartására fordítják, melyben — Budapesten és Kolozsvárt — szegényben — sorsu tanítók és tanárok fiait nyernek főiskolai sorsu tanítók és tanárok fiait nyernek főiskolai tanulmányaik alatt részben ingyenes ellátást. A tanulmányaik alatt részben ingyenes ellátást. A bizottság széleskörű munkálkodása élén Széll Kálmán miniszterelnök, gróf Károlyi Tibor, a főrendiház elnöke, *Wlassics* Gyula, *Jókai* Mór,

Beöthy Zsolt stb. állanak — s a kulturális és jótékony cél egyesülése már eddig is igen szép számú előfizetőt szereztek. Az előfizetők névsorában megyénkbeli eddig a következő neveket találni. A sümegei állami reáliskola, az alsórendű áll. polg. iskola, a zalamegyezsi társaskör, *Györfly* János ügyvéd (N.-Kanizsa), *Nagy Margit* tanító (Keszthely), *Szauer* Mihály polg. isk. tan. (N.-Kanizsa), *Waligurszky* Antal pol. iskolai tanító (N.-Kanizsa).

— **Halalozások.** Vettük a következő gyászjelentést:

Özv. *Moór* Antalné szül. *Vörös* Julianna mint neje, ugyszintén *Trinkli* Ferencné szül. *Moór* Mária mint testvére, az összes rokonság nevében szomorodott szívvel jelentik a felejthetetlen férj, illetve testvérnek *Moór* Antal úr, nyugalmazott távirtda altisztnek, f. évi március hó 24-én reggel 1/6 órakor életének 80-ik, boldog hazasságának 49-ik évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei f. hó 25-én d. u. 1/2 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartásai szerint beszenteltetni és a helybeli róm. kath. sirkeirtheben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent-miseáldozat a megboldogultnak lelki üdvéért f. hó 26-án d. e. 9 órakor fog a sümegei plébánia-templomban az Urnak bemutatattatni. Sümegeen, 1900. évi március hó 24-én. Nyugodjék békében!

Városunknak egy öreg iparos polgára hűnt el március 20-án *Lasek* János nyugalomra vonult építő személyében. Városunknak több épülete, mint a polgári önképző-kör és a népbank az ő munkája. 73 éves volt, midőn elhunyt. 21-én délután helyezték örök nyugalomra. Áldás és béke hamvaira!

— **Kisdedővás.** A közigazgatási bizottságnak március havi gyűlése megállapította vármegyénkbe az 1900. évi kisdedvédelem tervezetét. E szerint új kisdeddó felállítására köteles, ha 40 állandó felügyelet nélküli való gyermek találtatnék Sümege városa is. Állandó gyermek-menedékház felállítására köteles: *Csabrendek*; *nyárra*: *Bazzi*, *Hany*, *Káptalanfa*, *Nyirád*, *Óhid*, *Zala-Mihályfa*, *Szent-Grót-Polgárváros* és *Türje*.

— **Tűz.** Nagy ijedelem volt folyó hó 17-én N.-Kanizsán. A városháza épületének második emeletén levő gyámi hivatalban tűz ütött ki, mely elhamvasztva a válaszfal ajtaját, behatolt Nagy Dezső előadó tanácsos hivatalos helyiségébe is. A veszélyről a házmaster nyomban értesítette *Vécsey* Zsigmond polgármestert, *Lengyel* Lajos v. főjegyzőt és *Doák* Péter főkapitányt, kik sietve meg is jelentek a vész színhelyén, ahol a rendőrség és tűzoltóság már serényen munkálkodott. Noha a tűz valószínű már az esti órákban keletkezett, a helyiségek légmentes elzárása folytán csak lappangva terjedhetett és a csodás véletlen folytán a tűz alig tett másban kárt, mint az ajtó- és ablakszárnyakon és a burorlatban. Semminemű érték, könyv vagy olyan akta, mely akár a város, akár a felek részére veszteséget involválna, nem pusztult el.

— **Az olasz bor.** Az Olaszországból a monarchiába behozott hordóbor mennyisége — az olasz hivatalos áruforgalmi statisztikai kimutató szerint — az 1899. évben 1.239.480 hektolitert tett vagyis 43.501 hektolitert kevesebbet, mint az 1898. évben.

— **Az ötkoronások.** Folyó hó 20-án érkezett meg a sümegei adóhivatalba az első ötkoronás pénzzállítvány. Még aznap forgalomba is jött néhány példány. Természetesen, a közönség élénk érdeklődéssel fogadta az új pénzt. Tetszését azonban senkinek sem nyerte meg a nagy terjedelmű ezüstdarab. Legfőbb a bugyellárisgyártók és a szabók üdvözlik majd szívesen, mert a súlyos, vastag pénz ugyancsak elnyúvli ezeket. Már tudniillik azokat, akiknél tömeges és állandóbb szállást vor az új pénz. Mert akár-milyen súlyosak is az ötkoronások, azért ezeknek is könnyű szárnnyuk lesz s hamar kiröpülnek a legtöbb ember zsebéből.

— **A régi postajegyek érvényének meghosszabbítása.** A kereskedelemügyi miniszter a régi levéljegyek és egyéb postai értékek érvényének meghosszabbítása tárgyában a következő rendeletet adta ki: Az osztrák értékű régi levéljegyek, valamint a folyó évi január hó 1-vel forgalmon kívül nem helyezett egyéb régi postai értékek érvényességének idejét folyó évi szeptember 30-ig meghosszabítom.

— **A fahordók.** Csehii és bazsai fuvarosok hordották a a-csiii uradalom erdejéből a fát a szőlőhegy mellett levő faraktárba. A csehii szőlőpásztorok azután összerakítottak a fuvarosokkal. Néhány piut borral meghuzódtak a szőlőgyepit mellett s mikor a fuvarosok ezen elhaladtak, megkínálták őket az itókéval. minek fejében ezek azután néhány hasábfával meg-megajándékozták a pásztorokat. A turpisság azonban kiderült. A csere nem csak csalával jár majd s a manipulálók megisszák majd a hegy leve után az elcsillentett ölfának levét is.

— **Országos vásár.** Böjtközépi vásárunk amolyan közepes látogatottságu volt. Kellemetlen hideg, nedves időjárás uralkodván, a vásárról a nép hamarosan oszlott s így korán vége lett. A marhavására vagy 1500 darabot hajtottak föl, ennek fele eladásra került. Ugyancsak a múlt héten volt még három országos vásár a közeli vidéken. Beh sok is a jóból.

— **A pénzügyigazgató jelentése** szerint február hónap befolyt egyenes adóban 361.950 k. 41 fl., hadmentességi díjban 2140 k. 62 fl., szőlő-dézma váltásigban 126 k. 92 fl., bélyeg és jogilletékben 54098 k. 88 fl., illetékegyenértékben 5030 k. 62 fl., fogyasztás és italadóban 34539 k. 61 fl. és italmérési illetékben 5041 k. 24 fl. Leírásba hozatott 30085 k. 43 fl., fizetési halasztás adatott 4 esetben és ideiglenes házádelmentesség engedélyezett 32 esetben.

— **Megjötték a szalonkák.** Feledve a burok harca, sutba dobva ujság és könyv; mert mindannyinál legérdekesebb most a hosszucsuőrű sneffek vonulása, melyek mint szavahihető nimródok beszélnek, már napok óta vígan röpködnek a fiatal vágások fölött. Egy-kettő már zsákmányul is esett a vadászok fegyverének.

— **Üvegpalackok és poharak hitelesítése.** A kereskedelemügyi m. k. miniszter 84.995/99. szám alatt az égetett szeszes italok kimérésére használt üvegpalackoknak és üvegpoharaknak koronabélyeggel való hitelesítése tárgyában újabban a következő rendeletet adta ki: „A vendéglőkben, korcsmákban és egyéb nyilvános helyeken a bor és sör kimérésére használt üvegpalackok és üvegpoharak koronabélyeggel hitelesítetten való kötelező használatának a pálinka, azaz az égetett szeszes italok kimérésére használt üvegpalackok és üvegpoharakra való kiterjesztése tárgyában 1899 évi március hó 15-én 6523. sz. a. kiadott rendeletben kötelezővé tettem, hogy vendéglőkben, korcsmákban s egyéb nyilvános helyeken a bor és sör kimérésénél mértékként használt üvegpalackok és üvegpoharak kizárólag koronabélyeggel hitelesítetten használhatók s egyáltalában megállapítottam a hitelesíthető üvegpalackok és üvegpoharak általános kellékeit. Tekintettel a közönség, nemkülönben az állami italmérési jövedék érdekére, szükségesnek találom, hogy a fentjelzett rendelet hatályát a pálinka, azaz az égetett szeszes italok kimérésénél mértékként használt üvegpalackokra és üvegpoharakra is kiterjeszsem, minőlfogva ezennel elrendelem, hogy 1900. évi július hó 1-től kezdődőleg a pálinka, azaz az égetett szeszes italoknak nyílt edényekben avagy poharakban való kimérése kizárólag koronabélyeggel hitelesített üvegpalackok és üvegpoharakban eszközöltesse. Egyebekben fentidézett rendeletem intézkedései nem változnak és ennek büntető határozmányai a jelen rendeletben foglaltak ellen vétőkre is alkalmazást nyernek.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomor-baj, étvágyhiány, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fejfájásban szenvednek, használják a világhírű *Pserhofer vértisztító labdacsokat*, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrendű orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vélnék tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő gyógyszert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tekercs, mely 6 doboz á 15 labdacso 1 frt 05 kr. A pénz előzetes beküldése után 1 tekercset 1 frt 25 kr-ért, 2 tekercset 2 frt. 30 kr-ért, 3 tekercset 3 frt 35 kr-ért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszer-tára, Bécs, I. Singerstrasse 15.

— **Fillokszer-zárlat** Vármegyénk Pusztá-Ederics községének szőlőiben a fillokszerát megállapították s ezért nevezett községet zár-alá vetették.

— **Aranyárkelet-pótlók.** A pénzügyminiszter az aranyárkelet-pótlókat április havára huszonegy százalékban állapította meg.

— **Két özvegy.** Kovács (csamasz) András csabrendeki lakos hazafelé tartott Sümegről a múlt hét egyik napján, estende. Utközben hozzásegődik egy ismeretlen nő. Kovács szívesen fogadta az utitársat s beszélgetve együtt haladtak tova. Beszélgetés közben az ismeretlen asszony fülebe csicscsergi mélabus hangon: *Özvegy vagyok, özvegy, bánatos kis özvegy s e közben szelímetes pillantásokat lövel Kovácsra.* Erre Kovács kijelentette, hogy ő is szomorúságos özvegyi állapotban tengődik. Ha az öreg ember nem vén ember, az özvegy ember még úgy sem. Hamar meggyezett a két özvegy, hogy az özvegyi élet megédcsítésére közös háztartásba lépnek. A bánatos kis özvegy aztán rávette Kovácsot, hogy menjenek az ő Túrján lakó rokonainak meglátogatására, hogy ezek is ismerjék meg az ő emberét. Kovács ráállott s újjak irányát Túrje felé irányozták. Mikor Szalapán túl mendegélének, a bánatos kis özvegy elfáradta, s panasza nyíllék ajaka, s ajánla emberének, hogy pihenjenek. Kovács ráállott és lefeküdenek az ároknak tulsó partjára, Kovácsot csakhamar elnyomta az álom. Álmodott a bánatos özvegy-

ről és a ráderülő földi boldogságáról. Álma édes vala. Haj, de keserű az ébredés. Az özvegy elröppene az álom órái alatt s magával röpitette Kovácsnak zsebkezdőbe kötött 70 koronáját és egy 100 frtos adólevelét is. Most Kovács leve a bánatos özvegy. Bánatára a csendőrségnél keresett vigaszt. Ezek nyomoztak az asszony után s szerencsésen el is csípték Bakos Anna galsai csavargó nő személyében. A 70 korona meglett, de az adóleveléről nem akar tudni. Azzal védekezik, hogy a pénzt Kovács önszántából adta neki szerelni zálogképpen. A csendőrség nem tételezett föl Kovácsban ennyi lovagiaságot s nem hitte el az asszony beszédét, azért kalitkába helyezte a bánatos özvegyet — de párja nélkül. Most mindkét párja vesztett gerlicének szíve fáj.

— **Megteszi.** A cigányfurfangnak még mindig vannak balekjai. Legutóbb is két csabrendeki nő ment lépre: Ezekhez beállított Sávolyi (Pengős) Roza zalambihályfai cigányasszony s kijelentette, hogy megteszi azt, hogy szeretőjük soha el nem hagyja, sőt feleségül veszi, ha holmi ruhafélést adnak neki. A nők először szabódtak, de végre is kiesalogatott a cigányasszony Kizmus Julitól két darab reklit, egy kőtényt és egy fejzevaló kendőt, Tóth Juliánától pedig szintén egy kőtényt és kendőt, Igérte, hogy két nap múlva a holmikát visszahozza. Napok múltán a két nő belátta, hogy becsapták őket s följelentették az esetet. A csendőrök azután Sávolyinál a mondott ruhaneműeket meg is találták. A cigányasszony beismerte tettet és érte a bíróság előtt felel.

— **Kalauz — ingyen.** Az év egyik legérdekesebb eseménye a párisi világkiállítás lesz. Aki oda készül, annak feltétlenül szüksége van megbízható kalauzra. Ilyen Kalauz készül most a Magyar Hirlap szerkesztőségében. Mindenre kiterjedő mű ez, amely a Párisba utazóknak nélkülözhetetlen. Kitűnő térkép is van benne. A Magyar Hirlap minden előfizetőjének teljesen ingyen küldi meg a Kalauzt. A Magyar Hirlap kalauz maga is, minden irányban. Legjobb, leghivebb kalauza a nagy magyar közönségnek. A Magyar Hirlapnak (szerkesztő: Fenyő Sándor) senkivel szemben sincs lekötöttsége. Sem pártot sem egyes embert, sem klikket nem szolgál. Független és szabad. Egyetlen urat ösmer: a közérdeket. A Magyar Hirlap a párisi kalauzon kívül is különös kedvezményeket ad előfizetőinek. Az új előfizetők díjtalanul kapják meg a Magyar Hirlapban most folyó érdekes regénynek eddig megjelent közleményeit (könyvalakban). Az Otthon című szépirodalmi illusztrált folyóiratot a Magyar Hirlappal együtt évnegyedre nyolc koronáért kapják az előfizetők. Fél áron, negyedévenként egy korona és 50 fillérért jutnak egyszersmind a remek Francia Divatlaphoz. A Képes Gyermeklaphoz pedig negyedévenként egy koronáért. A Magyar Hirlap előfizetési ára egy negyedévre csak 7 korona, egy órá pedig két korona és 40 fillér. A kiadóhivatal Budapesten van az V. ker., Hóvéd ucca 4. sz. alatt.

Hangok a közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás Amerikából: Másolata az eredetinek szóról szóra magyarra fordítva:

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak

Neunkirchen, (Alsó-Ausztria.)

New-York, 1898. Május 18.

Mélyen tisztelt Uram!

1895. november hó 12-én a rheumatikus fájdalom annyira erőt vett rajtam, hogy kénytelen voltam ágyba fektüdni.

Nyolcz hosszú hónapon át képtelen voltam e helyről csak egy arasznyit is mozdulni, úgy hogy testem sulya 175 lbs-ról 130 lbs-re súlyyodott, mely jele azon borzasztó testi fájdalomnak, melyet ezen években kiállottam. Nem mulasztottam el semilyen hatású gyógymódot, ugyanis hallottam az u. n. Liniments villanyozásról török fürdőkről stb. és daczára az orvosok minden gyógyításának nem éreztem magamat jobban, sőt azon orvos ki utoljára kezelte több pénzt el sem fogadott már tőlem, mert minden további kezelést céltalannak és eredménytelennek nyilvánított, s így a pénzt csak hiába dobtam volna ki.

Időközben egy jó barátom látogatott meg, ki közölte velem, hogy Wilhelm antiarthritis és antirheumatis vértisztító teája elvitázhatlan jó hatású rheuma ellen. Elbeszéltem neki más gyógyszerekkel való eredménytelen kísérletezésemet, melyek után kevés bizalmam volt már.

Mintha csak a sors kezét nyújtotta volna felém és biztatott, hogy még csak Önnek írjak. Szívem gondolta hogy még létezik segítség számomra, mely engem meggyógyít. — Végre megtaláltam azt a mi rajtam még segíthetett.

Szóval nem fejezhetem ki azon óriási fájdalmat, mely engem e három utolsó év alatt annyira gyötört, mely már ma engem többé nem kizozhat s ezen pillanatban is újjászülött gyermeknek érzem magamat, ki a világ semmi kincsét sem becsülöm annyira, mint Wilhelm antiarthritis antirheumatis vértisztító teáját.

Önnek, jó egészséget, hosszú életet és a legjobbakat kívánja

alázatos szolgálja

III. **Gordon M. József**

179. orchard st.

4-7 *New-York Egyesült Államok*

Amerikában.

Kapható minden gyógyszer-tárban.

A szőlők védelme a PERONOSZPORA és az OIDIUM ellen

a legbiztosabb, a legegyszerűbb és a legolcsóbb a

Dr. ASCHENBRANDT-FÉLE POROK ÁLTAL.

A Dr. ASCHENBRANDT-féle „BORDÓI POR“

a peronoszpóra biztos és olcsó ellenszere, kitűnően tapad a levélre, nem pörköl.

A port a vízbe szitáljuk és kész az oldat. Az első permetezéshez egy hl. vízre kell 1 kg.; a második és harmadik permetezéshez 1 1/2 kg. por. Az évi szükséglet egy kat. hold szőlőre 22—25 kg. A bordói por ára: 5 kgos zsákokban á kg. 80 fl.; 10 kgos zsákokban á kg. 80 fl.; 50 kgos zsákokban á kg. 76 fillér. Használata olcsóbb és kényelmesebb, mint a tiszta rézgalicé.

A dr. Aschenbrandt-féle „rézkénpor“

az oidium biztos és olcsó ellenszere.

A port a fujtatókba öntjük és porozunk vele. A mustot nem bűdösíti: 1/2-dal kevesebb fogy, mint a tiszta kénporból. A rézkénpor ára: 5 kgos zsákokban á kg. 56 fl. 10 kgos zsákokban á kg. 56 fl., 50 kgos zsákokban 52 fillér. Háromszori porozáshoz az évi szükséglet á kat. hold 12—15 kg. — Az árak Budapesten a „Magyar Mezőgazdak Szövetkezetének“ vasúti raktárában értendők.

Gépek a védekezéshez: Magyar gyártmány permetező á drb 32 kor.; francia Vermorel-féle permetező 40 kor.; Magyar gyártmány hűti porozó 28 kor.; francia Vermorel-féle hűti porozó 36 kor.; Kézi fujtató, igen jó, 10 korona.

Megrendelhető: A „Magyar Mezőgazdak Szövetkezeténél“ Budapest, Alkotmány-ucca 31. sz. A „Borászati Lapok“ kiadóhivatalánál Budapest, Üllői-ut, 25. sz.

Megrendeléseket elfogad:

DARNAY KÁLMÁN vas- és fűszerkereskedő Sümege.

Ismerető füzeteket, használati utasítást küld a „Borászati Lapok“ kiadóhivatala Budapest, Üllői-ut 25. sz.